

מוקדה זו הלכתי לשיבת האקסקוטיבה של Z.O.A. "המסטר"
היה - אגרו של דר גולדמן, מכתב היסטרי לכל אדם מאוכזב וסר-
נפש ונבוך. אמריקא נכנסה למלחמה - ולכן היהודים לא יעסקו
בציונות וביהדות. כמעט כל הנואמים החגגו לעדה זו.
גולדסטין העיר הערות אחדות נבונות מאוד והביא לדוגמא את
התנהגותם של ציוני אנגליה. בסוף דיברתי אנכי: הגנחתי על
גולדמן, אם כי הסתייגתי מסקנותיו, וציינתי שכניסת אמריקא
למלחמה, ססירה את הסחיצה האחרונה שיכלה לעמוד בין הציונות
ותעם היהודי ובין אמריקא שכולנו משוחטים עכשיו במפעל כללי -
גם במלחמה וגם בשלום, ושגולדמן צדק אחת: לא יחכן :
business as usual, ודרושה אחדות, חכמה פעולה וכשרון מעשה -
ומאמץ לאחד יהדות אמריקא על-יסוד מצע לאומי כללי הכולל את
עיקרי חכמתנו הציונית.

14 דצמבר

קיבלתי הבוקר חשבת מגולדמן. הוא כותב בין השאר:
"אחת שואל וחוזר ושואל "איך" ? - נחציפתי משיבות אין סוף,
מוכחים ריקים וחכוכים אישיים -- חנוכה ורעש ופעולה אין.
ומה שנעשה נעשה בחסיפה מחוך דחיפה ארעית בלי חכמה עבודה
קבועה - אף לחודש או אף לשבוע. סקעה הסבלנות ושכתי לקוי
גוף ושבור לב למצוא חרוטה ואומץ בעבודה ריאלית - אני ממשיך
הקשרים שלי בווינגטון" --

בשחים וחצי הלכתי לישיבת המועצה הציונית והוצאתי

על סצנו הפוליטי. ניחחתי הגורמים השחנים והשווייטי הסצב

עכשיו לסצב במלחמת הקודש :

(א) הגורם הערבי אז - רק חלק של הישוב "העומני",

ורק ניצני "חנועה" - עכשיו מדיניות, שגרירים ולחץ דיפלומטי

סחמיד. אסנם סגויסים בערך ומשקל הגורם, והשיחה על פרציה

אולי סוקדסת, אבל להתנגדות הערבית יש עכשיו משקל פוליטי יחור

ר.ב.

(ב) אופי המלחמה. אז היחה ליהודי ברירה לצד זה,

לצד שני או אדיש. עכשיו אין ברירה, ועמדת כל היהודים נתונה

סראש, בלי חנאי ושיוור, ולכן אפשר להתנכר לנו ולזולזל בנו, כי

אנו "בטוחים".

(ג) באנגליה אז - הציונות לא ידועה, ולמחי סעם

רק חזון, והיה צורך לרכוש אנשי מדינה לרעיון. עכשיו יודעים -

היודעים - הכל, אפילו סחברי הסה"ל הללו ספעלנו בארץ. בראש

הסמלה ידידי ציונות, בקיאים ומעם כציונים בכל, עשו בעצמם

נאוסים ציוניים - ואע"פ סחנכרים.

(ד) אז א"י רק אובייקט של מדינות אנגליה - עכשיו

א"י נתונה חחה שלסון בריטי, וכאן סקור הרעה: השלטון באנגליה

הוא דיסוקרטי וחלוי בעם, לא כן השלטון באיספריה. בסושבות

שלסח ביורוקרטיה - ישרה ויקילה במידה רבה - אבל סוגבלה ועכוסה

דעות קדוסות ומצומצמות בצרכי הסקור והשעה, ופועלת סחוך יחס

ידוע ל"ילידים".

א"י זקוקה למקוה, הבנת היסטוריה וידיעה היהדות
העולמית, והיהודים - ההיסך מילידים עולים על הפקידים, ומחייבים
מספר דינמי ולא סטטי - שנויים אלה פעלו לרעתנו. יש גם שנויים
לסובחנו:

(ה) גידול כוחנו בארץ. אז 58.000, לרוב חושבי
ירושלם, עכשיו חצי מליון, שליש, עיקר הכוח המסקי והחרבתי
בארץ. יש לנו עצמאות רוחנית (יהדות "יהודית") מסקית,
חרבותית, ארגונית, פיתחנו כשרון הנהלה עצמית, נסיון החישובתי
רב, גלינו גם כשרון צבאי - ונהרסה הלגנדה הלורנסית על הערך
הצבאי של הערבים.

(ו) מצב היהדות - שנוי יסודי בהיקף העליה
ודחיפותה. כאן חוסר הברירה הוא מקור כוח וגבורה.
לא יחכן לחתוך גורל הארץ בלעדינו. אין אפ-רוח
להפסיק העליה. חפקידינו:

(א) בשעה המלחמה: הרחבת עמדות (עליה, החישובות,
הקפת העשיה צבא). צבא יהודי - ביחוד לאור המצב החדש.
(27) מלחמה במזרח הרחוק וקושי לשלוח צבא מאבסטרליה.

(ב) בבוא שלום: א"י כמדינה לשם קלימת עליה רבתי.
ברגע זה יש שלושה גורמים עולמיים: רוסיה, אנגליה, אמריקא.
המפתח הוא אמריקא. לציונות גדולה אפשר לרכוש לבבות - כי בה
יש פתרון לשאלה מסארת. למרכז רוחני - לא, כי ישוב קטן בארץ
ירגיו חמידית ערבים, מבלי לפחור שאלת היהודים, והגויים לא
יבינו למה צרה זו.

ציונות שאינה מסוגלה לפחור שאלת הפליטים לאחר

המלחמה - סוכרחה לרדה סעל הפרק.

יש שאלה ערבית - ויש להתגבר עליה ע"י הכרעה

האנושיות כמו במלחמה הקודמת. כל נסיון עכשיו להסכם יהודי

ערבי לא יצליח אם לא נוותר על עליה, ואין תועלת להשיג

"הסכם יהודי יהודי" לפחרון השאלה, כמו שמנסים אנשי השה"צ

והדסה.

בלי וויחור על עליה התנגדות הערבים במקומה עומדת.

ולשוא מבקשים ספלים קל מקושי זה. יש להסביר לדעה הקהל הסבב

לאסחו על קשיו - ואם הצדק אחנו הצדק יכל לנצח.

נורמן הזמין אותי לארוחה לכבוד חגיגה עשרים

שנות קיום ביה"ס של גברה דבורה קלן בירושלים על שם יוליאן

פ.ק.

לחמהוני נשמע נאום ציוני מצוין מאחד המסובים -

רייזנר מקיד גבוה במחלקה החינוך בנ"י.

(28) אמרתי להם שבשבוע שעבר חושלה תוליה חדשה ורבת-

אונים בין אמריקא ויהדותה ובין א"י וישובה - מלחמה משוחפת

על הדבר הגדול ביותר בתולדות האנושיות: נצחון החרות והצדק

בעולם. צעירינו בארץ כבר נלחמים יותר משנה, אך הישוב כולו

עומד במערכה ומסייע ביכלתו המסקיח והמכניח, וכשהם יסרו לפני

עשרים שנה בי"ס לחנוך סקצויעי בירושלים לא עלה על לבם שמפעל

זה - כאחרים - מסוגל פעם לסייע למלחמה אמריקא, אולם כך הוא

1948

הדבר עכשיו - כי שכר מצווה - מצווה.

16 דצמבר
יום ב'

הרוסים מוסיפים לבשר נצחונות - והספק שוב
סנקר בלב: האין זה נצחון מחוך הסכמה? יש עתונים,
וזוהי כנראה, הדעה של ושינגטון המחארים את הדבר בהעברה
סליון אנשי צבא גרמנים להזיח את המלחמה חורף.
מלגורפחי למשה שיברר עם בוליים דבר פיתוח התעשייה
החיסית החשמלית המחכתית ועוד בעזרת החכר והשאל. לפי מברק
סגורף יצא מסם ב"סוף השבוע" לקהיר. יתכן שיציאתו קשורה
עם בואו של בוליים ביום הששי למצרים.

אה"צ ישיבה של שעתיים עם מנהלי קרן היסוד
וחברינו בארגנטינה - בשאלה סגבית נפרדת או מאוחדת (עם הקונגרס).
נוכחו יפה, רוזנבלים, גזנג, גלזמן (בהור חשוב ז), הלסן, רגלסקי.
יפה סען שקהי"ם זהו לאומי - ואין לערבבו
בשום חנאי בשום סגבית אחרת, אפילו לא של קה"ק, ובוודאי לא של
סיוע. גזנג חסך בו, כי יש להעמיד א"י במרכז, ולא להפוך א"י
לאחד הסעיפים של הסגבית. לדעת גזנג אפשר להעלות הכנסות
קהי"ם פי שנים ועל ושה אם להקדיש לה כל הכוחות, לדבריו אין
חברינו עובדים למגבית קהי"ם באותה ההחלטה שגלו במגבית
המאוחדת.